

Petek, 27.3.2020

SLOVENSKI JEZIK

TAKO DRAGI OTROCI, PA SMO PRIŠLI DO ZADNJEGA DELOVNEGA DNEVA V TEM TEDNU. NAREDITE ŠE TE NALOGE IN PRED VAMI JE VIKEND, KO SE BOSTE LAHKO SPOČILI. VESELO NA DELO.

SEDAJ PA K DELU.

- DANES BOŠ V **ABC ZVEZKU** NAPISAL ŠE VSE KAR MANJKA PRI **ČRKI Š** : NAJPREJ VSE ČRKE ČEZ ENO VRSTICO IN PO KRAJŠEM ODMORU, V KATEREM NAREDIŠ VAJE ZA ZDRAVO ŠOLO, ŠE PREBEREŠ BESEDE SPODAJ IN JIH NATANČNO OD ČRTE DO ČRTE PREPIŠEŠ IN NE POZABI MED BESEDAMI NAREDITI PRESLEDKA. PAZI KAKO SEDIŠ, KAKO DRŽIŠ SVINČNIK IN DA VSE ČRKE VLEČEŠ OD ZGORAJ NAVZDOL IN NE OBRATNO.
- PREBERI ŠE KAKŠNO VRSTICO (2 do 3) IZ NOVEGA BRALNEGA LISTA, ČE SO STARŠI ŽE USPELI PREPISATI BESEDE NA LIST. PAZI, DA BOŠ LEPO VLEKEL, PRI ČRKAH **T, J** IN **K** PA HITRO SKOČI NA NASLEDNJO ČRKO. SAJ ZNAŠ – NASTAVIŠ USTA DA REČEŠ npr. **T** IN TAKOJ NADALJUJEŠ Z NASLEDNJO ČRKO (npr. TAA; pri T, J ali K se ne sme slišati polglasnika E ampak takoj naslednja črka). Upam, da jim to že večini uspeva. Vse druge črke se lepo vlečejo in ne bi smelo biti več težav. Samo črke morajo poznati, pa gre. Ko smo brali še v šoli, so vsi otroci v branju že napredovali, vsak po svojih zmožnostih, eni so brali že hitreje, drugi še počasneje, ampak **napredek je bil pri vseh**.
- BI SI RAD **IZMISLIL KAKŠNO FANTASTIČNO ZGODBICO?** POTEM JE TU NALOGA ZATE. POGLEJ SPODNJO FOTOGRAFIJO, KJER SO TRI SLIKICE. NISO POSTAVLJENE V PRAVEM VRSTNEM REDU IN TI MORAŠ UGOTOVITI, KATERA JE PRVA (kjer otroka gledata zvezni utrinek), KATERA DRUGA PO VRSTI (otroka se v postelji še pogovarjata) IN KATERA JE ZADNJA (nekdo trka na okno).

KAJ MISLIŠ, KDO JE PRIŠEL NA OBISK K OTROKOMA? MOGOČE SE JE MALI VESOLJČEK PRIPELJAL Z ZVEZDNIM UTRINKOM IN SEDAJ ŽELI, DA BI ŠLA OTROKA (DAJ VSAKEMU SVOJE IME) Z NJIM NA NJEGOV PLANET. IZMISLI SI FANTASTIČNO ZGODBICO, KAKO SO POLETALI V VESOLJE IN KAJ STA TAM OTROKA VIDELA IN DOŽIVELA TER KAKO STA SE VRNILA NAZAJ DOMOV.
PREPUSTI SE DOMIŠLJIJI IN Z ZGODBICO PO KOSILU ALI KASNEJE DANES ALI JUTRI RAZVESELI STARŠE.
- STARŠI, SPODAJ JE PRILEPLJENA TUDI ZGODBICA ZA **ČRKO P** – O PALČKU PETRU IN NJEGOVI ČAROBNI LUČKI, KI SMO JO ŽE BRALI PRI ČRKI L . SAMO ZA OSVEŽITEV NJIHOVEGA SPOMINA VAM JO POŠILJAM. VI JO LAHKO SAMI PREBERETE IN JIH VPRAŠATE, ČE SE ŠE SPOMNIJO PALČKA PETRA IN DEKLICE LUČKE, KI SE JE IZGUBILA V GOZDU NA POTI K BABICI.

NA DRUGEM PLANETU

OZNAČI PRAVILNI VRSTNI RED SLIK. PRIPOVEDUJ, KAJ SE JE ZGODILO.

Aa Bb Cc

NADALJUJ ZGODBO.

ČRKA L in ČRKA P

O DEKLICI LUČKI IN PALČKU PETRU

V vasi na eni strani gozda je živela s svojimi starši majhna deklica. Ime ji je bilo Lučka. Rada se je igrala na travniku pred hišo, se gugala na gugalnici, ki jo je naredil očka Ludvik in se podila okoli s svojim kužkom Luksom.

Na drugi strani gozda, eno uro hoda stran, pa je stala sosednja vas, v kateri je prebivala Lučkina babica Lenka. Lučka je že večkrat šla s starši ali sama k babici, zato je pot dobro poznala in vedela je, kot mora iti.

Nekega dne sta mamica Liza in očka Ludvik želela, da Lučka obišče babico ter prespi pri njej, ker sta onadva morala za dva dni na službeno pot. Njeno prtljago je mamica že odpeljala k babici tako, da bo Lučka lahko k njej šla peš. Mamica ji je dovolila, da se Lučka še malo poigra zadaj za hišo z Luksom in gugalnico, potem pa mora hitro na pot, da je ne bo ujela noč. Lučka se je poslovila od mamice in očka. Nekaj časa se je še gugala, potem pa sta se z Luksom igrala raziskovalce. Lučka je pozabila na čas, ko pa se je začelo mračiti, se je spomnila, kaj ji je naročila mamica. Hitro je poklicala Luksa in skupaj sta se odpravila na pot. Nič se ni bala, saj je pot dobro poznala pa še Luksa je imela s seboj. Ko sta prišla v gozd, je bilo že temačno in postajalo je vedno temneje. Lučka je nekaj časa pogumno stopala po poti, potem pa se je naenkrat spotaknila in padla, kakor je bila dolga in široka po tleh. Zajokala je. Bolelo jo je in gozd je bil ponoči čisto drugačen kot podnevi. Tudi Luks ji ni bil v nobeno pomoč, saj se je plašno stiskal k njej. Pomislila je na babico in na to, kako jo gotovo že skrbi, da se ji na poti ni kaj zgodilo.

Vstala je in počasi nadaljevala pot, potem pa kar naenkrat ni več vedela, kam mora zaviti, saj je bilo preveč temno. Ustavila se je in že so ji po ličkih začele polzeti solzice, ko je kar naenkrat v daljavi zagledala majceno luč, ki se ji je približevala. Luks je začel lajati, čez čas pa je samo še cvilil in veselo mahal z repkom. Lučka je stala pri miru in čakala. Počasi se ji je približal majhen možiček. Pot si je razsvetljeval z majhno lučko, ki pa je oddajala močno svetlobo. Dobro si ga je ogledala. Luks pa ga je dodobra ovohal od glave do peta.

»Kakšen smešen možiček«, si je mislila. Na glavici je imel kapico s cofkom, v roki pa je nosil lučko.

»Kdo si?« jo je vprašal možiček.

»Lučka sem, pa ti?« ga je vprašala nazaj. Povedal ji je, da je palček Peter in nadaljeval, da živi med koreninami velikega hrasta in skrbi za vse v gozdu ter pomaga tistim, ki potrebujejo pomoč.

»Začutil sem, da si v težavah in sedaj sem tu« je preprosto dejal. Lučka mu je razložila kdo je, kam je namenjena in zakaj je tako pozno v gozdu. Palček Peter ji je dejal, naj nikar ne skrbi, ker jo bo s svojo čarobno lučko varno pospremil skozi gozd do babice Lenke.

Rečeno, storjeno. Lučki se še niso posušile solzice na ličkih, ko sta se s palčkom Petrom že približala vasi na drugi strani gozda. Lučka je bila presrečna in obljubila je palčku, da ne bo nikoli več sama tako pozno hodila po gozdu. Potem pa si je ogledala še njegovo lučko, vendar ni videla nobene čarobne lučke, samo za njene pojme čisto navadno svečko v stekleni posodici. To mu je tudi povedala, palček Peter pa se je samo zasmel in ji dejal, da videz večkrat vara.

Lučka se je spomnila, da babico gotovo že močno skrbi, ker je še ni, zato se je prav lepo zahvalila palčku za njegovo pomoč in stekla iz gozda proti babičini hiši. Palček pa se je obrnil na peti in izginil s svojo lučko vred.